

MĂRTURII ALE MINUNILOR SĂVÂRȘITE DE CUVIOSUL PĂRINTE ARSENIE BOCA (1910 - †1989)

Părintele Arsenie știa gândul omului. Eu știu din toată Teologia și din toată școala pe care am făcut-o că diavolul nu știe gândul omului. Din moment ce Părintele știa gândul omului, acolo nu era diavolul, acolo era Duhul lui Dumnezeu.

Un om din sat de la Sâmbăta mi-a spus că atunci când a venit prima dată la Părintele Arsenie nu l-a găsit, era plecat. Era la mitropolie, îl chemase mitropolitul Nicolae Bălan.

Nenea Gheorghe, ajungând acolo, s-a împiedicat de o piatră și a început să înjure. Dar a așteptat până a venit Părintele.

"Doamne, ajută!"

"Doamne, ajută! Săru' mâna, Părinte, binecuvântați... "

A zis Părintele: "Mă Gheorghe, să trăiești. Dar ține min-te, tu de acum încolo, de câte ori vii la mănăstire, să nu mai zici nicio înjurătură, că pietroiul acela nimic nu ți-a făcut".

Cuviosul Părinte
Arsenie Boca
(1910 - †28 - XI - 1989)
foto

Părintele Arsenie știa tot; nu exista să ascundă cineva ceva.

Părintele Sebastian îmi spunea că Părintele făcea Sfânta Liturghie acolo, în pădure. Odată era o femeie care avea fânul cosit și era pe jos, neadunat. Era duminică și stătea la Liturghie, dar era cu gândul tot la fân. Părintele în timpul slujbei, în timpul Liturghiei, oprește slujba și zice: "Mărie, du-te și strânge-ți fânul, că și așa stai degeaba aici". Apoi femeia respectivă nici nu s-a mai gândit la fân, s-a dus la Părintele și i-a cerut iertare.

Odată, când era lume multă în bisericuța de la Sâmbăta, din mulțime a zis un om: "Părinte, mi-a furat azi noapte hamurile de la cal și nu mă pot duce nici să-mi aduc lemne, nici să-mi fac treaba. Și am venit să plătesc, să-mi descopere Dumnezeu". Dar Părintele a zis către altcineva din biserică: "Auzi, mă? Plătește, mă! Îți cad mâinile, mă! Du-te, du-i hamurile înapoi!" Cel care a furat hamurile era în biserică.

Părintele Arsenie avea darul înainte vederii și pătrundea în sufletul omului; și știu că omul se vindeca.

O femeia s-a dus la Părintele Arsenie și Cuviosul i-a zis: "Noi ne-am mai întâlnit". Femeia i-a zis: "Părinte eu nu am mai fost la dumneavoastră niciodată". Părintele a zis: "Du-te întreab-o pe mama ta și o să vezi că noi ne-am mai întâlnit". S-a dus

acasă și a vorbit cu mama ei. Mama i-a spus că s-au mai întâlnit când era însărcinată cu ea; a zis că a binecuvântat-o și i-a spus că este fetiță. Părintele Arsenie nu mințea, avea darul înainte vederii și spunea exact cum sunt lucrurile.

Părintele Irineu a fost stareț la Mănăstirea Sâmbăta și Părintele Arsenie murise între timp și fusese înmormântat la Prislop.

Părintele Irineu ne tot auzea vorbind despre minunile Cuviosului și nu credea, ba chiar ne ironiza. Dar a venit o boală peste el, ceva ca răia, îl mânca pielea din cap până în picioare. A fost la doctor, i-a dat tratament, dar fără niciun rezultat. A trecut o lună, avea mâncărimi foarte mari, încât îl dureau și inima. I-am spus să meargă la Părintele Arsenie că o să-l vindece, așa cum a vindecat atâta lume. A zis că merge. Când am ajuns la Prislop s-a dus direct la mormântul Cuviosului. Părintele Irineu s-a așezat în genunchi și s-a rugat plângând. Când a ajuns acasă era deja vindecat.

Am niște prieteni la Arad. Au fost pe la doctori, că nu puteau avea copii. După ce au venit și s-au rugat la mormântul Părintelui Arsenie a născut o fetiță ce are acum în jur de 2 ani.

*Protosinghel Ghelesie Țepeș, Starețul
Mănăstirii Sf. Mc Dimitrie din Sighișoara
(Text apărut în "Părintele Arsenie Boca – un
om mai presus de oameni", volumul 4)*